

ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ МОВЛЕННЯ

Добрецький А. В., студ. гр. ПР-91

Комунікація забезпечує існування соціальної пам'яті, зберігання й передачу інформації – в межах одного покоління, а також від однієї генерації до іншої. Суспільство не може існувати в режимі тільки індивідуальної пам'яті: людина перебуває в ситуації, що безнастанно змінюється. Комунікація починається не в момент вимови першого слова привітання, вона зароджується набагато раніше, у той момент, коли людина відчуває потребу в адекватному сприйнятті її співрозмовником, необхідність коректного розуміння тієї інформації, яку вона зможе передавати. Комунікація тісно пов'язана з прагматикою. Необхідно зазначати, що прагматика вивчає способи, за допомогою яких носії мови досягають своїх цілей в комунікації. Слід пам'ятати, що прагматика – це вчення про відношення між лінгвістичними формами як знаками мовної системи та користувачами цих лінгвістичних форм. Семантика вивчає відношення знаків до того, що вони означають, тобто денотатів, імен, які представлені в класичному семантичному трикутнику, синтактика розглядає способи сполучення знаків, які ведуть на фінальному етапі до народження текстів як форми комунікації.

Розвиток комунікативно-прагматичного підходу до мови, а також антропометричних тенденцій у сучасному мовознавстві обумовив інтерес до різноманітності функціонування мови, що пов'язане з реальними суб'єктами мовленнєвої діяльності, умовами та способами її реалізації. Будь-яка комунікація, у тому числі й бізнесова – усна, писемна, віртуально-мультимедійна, – це перш за все текст. Як відомо, механізм утворення тексту передбачає такий етап, як прагматична установка тексту, поряд з яким нерозривно йде прагматична установка автора. Створюючи текст, автор підсвідомо впливає на його так званий "прагматичний заряд", ідею, направленість на виконання якихось задумів та інтенцій автора. Можемо стверджувати, що різні комунікативні акти в їх різноманітних виявах і просторах мають свій різний настрій, емоційний заряд, комунікативну ціль, "комунікативний почерк", стильове забарвлення. Сама прагматика може бути визначена як мови в контексті, зокрема зосереджуючи увагу на взаємозв'язку між тим, що ми говоримо, і тим, що ми маємо на увазі в певних контекстах. Отже, дуже важливим фактором, який супроводжує інтернаціональну комунікацію, стає саме обізнаність з

етнотемпоральним культурним станом локації реципієнта / комуніканта. Саме такі дискурсивні чинники, як знання культури, традицій, історії, політичної ситуації тощо, трансформуються у фрейм-складові юніти прагматичної зарядженості мовленнєвого акту.

Розуміння процесів творення прагматичності як загальної теорії комунікації розкриває перед нами можливості, які можна порівняти, наприклад, із розшифруванням секретного коду, що дає змогу розуміти людей більш повно, а також виконувати свої завдання набагато ефективніше.

Наук. кер. – Медвідь О. М., *канд. філол. наук, доц.*

Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства : матеріали Всеукраїнської наукової конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів факультету іноземної філології та соціальних комунікацій, м. Суми, 19-20 квітня 2013 р. / Відп. за вип. В.В. Опанасюк. — Суми : СумДУ, 2013. — Ч.1. — С. 24-25.